

Pirin - Vihren (2914 m) - 24.04.2008. - 28.04.2008.

- Završni ispit VIII škole visokogorstva -

Planinski masiv Pirina nalazi se u jugozapadnom delu Bugarske. Nastavlja se na masiv Rile sa severa pa sve do grčke granice na jugu. Pirin je vododelnica egejskog i crnomorskog sliva. Sa istoka se proteže do reke Meste, a na zapadu do Strumice. Najviši vrhovi masiva su u Severnom Pirinu. Vihren (2914m) je najviši vrh i treći vrh po visini na Balkanu. Do 2000m je prekriven šumom. Iznad šumovitog dela je niže rastinje, livade i stene. Mnogobrojna glečerska jezera čine ovu planinsku lepoticu veoma privlačnom ljubiteljima prirode. Planinarske staze povezuju Pirin sa Rilom i grčkim planinama. U podnožju Pirina nalazi se Bansko, najlepše skijalište u Bugarskoj. Za vreme skijaške sezone Bansko ima deset puta više stanovnika.

Bansko - pogled na Pirin

Četvrtak - Petak

Iz Beograda polazimo u 20:00. Put Bugarske krenulo je 72 planinara, od toga najveći broj su učesnici škole visokogorstva. Pravimo kraće pauze i oko podneva stižemo u Bansko – turističko-skijaško mesto. Tu ostaje manja grupa planinara sledećih par dana, a mi nastavljamo dalje ka domu. Dolazimo do mesta odakle je malo teže nastaviti put autobusom i sledećih 9 km sa sve opremom prelazimo peške. Oko 15:00 stižemo u planinarski dom „Vihren“ koji je na nadmorskoj visini 1950 m.

Planinarski dom Vihren

Ispred doma

Smeštamo se, jedan deo planinara u dom, a ostali koji pohađaju školu visokogorstva uz malu pomoć instruktora podižu šatore u kojima će boraviti sledeće 3 noći. Većini je to prvo kampovanje u zimskim uslovima.

Vučija jama

Oni malo hrabriji odlučuju da iskopaju vučju jamu u snegu i tu prespavaju.

Noć je ubrzo pala, večeramo i dogovaramo se za sutrašnji dan - uspon na Vihren...

Subota

Ustajemo u 6:00. Doručujemo i polako se spremamo za polazak, stavljamo dereze i pojaseve. Oko 7:30 krećemo na uspon, kretanje je u koloni. Magla i vetar prate nas do samog vrha. Sneg koji je u toku noći napadao dodatno otežava kretanje, upada se do kolena-struka. Utavana staza do vrha ne postoji. Vlada Matković sa još 10-tak jačih momaka neprestano prte sneg, smenjujemo se na svakih 30-40 metara. Prvu malu pauzu pravimo na 2300 m, na mestu gde je pre 2 godine preminuo Petar Luzar. Nastavljamo dalje, zbog jako guste magle dešava se da malo skrenemo sa staze. Od velike pomoći su nam GPS, karta i busola, tako da ne možemo da zalutamo. Malo po malo prelazimo 2500 m, dolazimo do dela gde je strmo i gde je otežano kretanje bez dereza. Puno nas ima pa se krećemo polako, vidljivost je na 5-10 metara. Pravimo još jednu pauzu da se svi prikupe. Ostalo nam je jos oko 400 m do vrha. Vreme se pogoršava, vetar, magla i sneg koji neprestano pada. Nekima su već vidljivi tragovi promrzlina na licu. Savladujemo završni uspon cik-cak. Poslednje metre pažljivo prelazimo jer uočavamo jedva vidljive strehe. 12:15h „Vihren“ 2914m!

Na vrhu

Na uspon je krenulo 55 planinara, na vrh je izašlo 51. Slikamo se, čestitamo jedni drugima, velika radost među prisutnima. Većini je ovo do sad najveći poduhvat.

Vlada daje izjavu za televiziju Kruševac.

Izjava za TV Kruševac

Odmaramo se oko pola sata i polako krećemo nazad. U povratku u planu je bilo vežbanje; padanje i zaustavljanje cepinom i kretanje u navezi. Zbog jako lošeg vremena vežba se odlaže za sledeći dan. Umor i pad koncentracije glavni su razlog za učestale greške koje se dešavaju prilikom spuštanja, jedan deo mladih u euforičnom stanju želi da se što pre spusti, trče! Nakon opomene vraćaju se u kolonu. Konačno stižemo u dom mokri i promrzli. Sledećih par sati provodimo u toplom domu. U večernjim satima pravimo retrospektivu događaja i dogovaramo se za sledeći dan...

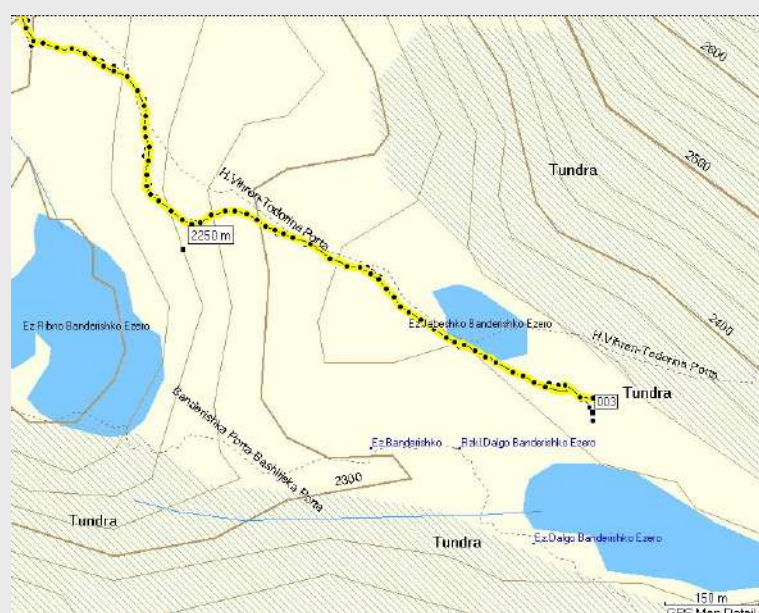
Nedelja

Nedelja - Uskrs... Posle doručka polazimo na vežbu, dolazimo do padine koja je pogodna za to. Nikola Heleta i ostali instruktori pokazuju kako se zaustaviti cepinom u slučaju pada. Strah je prisutan, ali već nakon nekoliko pokušaja svi se oslobađaju i veoma dobro savlađuju tehniku padanja i zaustavljanja. Nakon toga usledilo je postavljanje gelendera, izrada sidrišta, kretanje u navezi i ispitivanje snega – da li postoji mogućnost od snežnih lavina.

Vežbe

Oko podneva vraćamo se u dom na pauzu i ručak. Malo kasnije odlazimo u finu pešačku turu do zaleđenog jezera.

U kasnim posle podnevnim satima vraćamo se nazad. Večerao i uz muziku provodimo ostatak večeri. Tečajci poslednju hladnu noć provode u šatorima i vučjim jamama.

Ponedeljak

Ustajemo oko 6:00. Sklapamo šatore i polako napuštamo planinarski dom „Vihren“. Oko 10:00 stižemo u Bansko da pokupimo 17 naših planinara koji su se odmarali u tom mestu. Popodne stižemo u Sofiju, sledećih par sati koristimo za obilazak grada, sportskih radnji i šoping. Granicu smo prešli uz manje zadržavanje. U Beograd stižemo u 23:30.

Ukupno učesnika: 72

U domu „Vihren“: 55 (na vrh krenulo 55 planinara – izašlo 51)

U Banskom: 17 planinara

Beograd, 15. maj 2008.

vodja puta: [Vladislav Matković](#)
izveštaj i fotografije: Milan Pamučar
 PD Pobeda, Beograd